

De wegvoering en bevrijding van Lot

In het dal Siddim, ten zuidoosten van Kanaän, treffen twee machtige legers elkaar. Het ene leger wordt aangevoerd door Kedor-Laomer en nog drie koningen uit Mesopotamië. In het andere leger bevinden zich vijf koningen. Dat zijn de koningen van Sodom, Gomorra, Adama, Zeboïm en Zoar. Het leger van de koningen uit het oosten heeft er al een grote rooftocht opzitten. Eerst hebben ze heel het land aan de oostzijde van de Jordaan veroverd. Toen hebben ze de volken ten zuiden van Kanaän onderworpen. Daarna zijn ze naar de opstandige steden bij het dal Siddim getrokken. Deze steden hadden twaalf jaar belasting aan hen betaald, maar hadden dat het dertiende jaar geweigerd. In het dal Siddim stoten de machtige legers op elkaar. De vijf koningen zetten alles op alles om de vijand af te slaan. Maar het lukt hen niet. Ze worden totaal verslagen. Hun leger vlucht in paniek uiteen en ook veel vluchtende soldaten komen om.

Een bode uit het dal van Siddim rent het tentenkamp van Abram binnen. Meneer, hijgt hij, de koningen van Sodom en Gomorra zijn verslagen door de koningen uit Mesopotamië. Sodom en Gomorra zijn geplunderd en alle inwoners zijn weggevoerd. Abram schrikt. Hebben ze álle inwoners weggevoerd? De bode knikt. Ook uw neef Lot. Lot, mijn broerder! Gaat het door Abram heen. Meteen weet hij wat hij moet doen. Hij moet helpen.

Abram roept zijn 318 knechten en slaven bijeen. Ook Abrams bondgenoten trekken mee ten strijde. Hij wapent ze en jaagt het leger van Kedor-Laomer en de andere koningen achterna. In de loop van de eerstvolgende nacht naderen ze het geweldige leger van de vier koningen. Het heeft zijn kamp opgeslagen bij de stad Dan, helemaal in het noorden van Kanaän. Abram verdeelt zijn mannen in drie groepen, het zijn er nog geen tweeduizend bij elkaar, en laat het vijandige leger met al zijn gevangenen omsingelen. Tegen het aanbreken van de morgen klinkt het aanvalssein. De soldaten van Kedor-Laomer zijn volkomen verrast. In paniek vluchten ze weg. Ze laten al hun spullen, gevangenen en hun buit achter. Abrams mannen achtervolgen hen tot aan Hoba, ten noorden van Damascus.

Na de overwinning brengt Abram de bevrijde inwoners van Sodom en Gomorra met hun bezittingen terug naar hun steden. Tussen al die mensen loopt ook Lot met zijn kudden en rijkdom. Lot gaat weer terug naar zijn huis in het rijke Sodom. Ook al heeft hij zelf ervaren dat hij al zijn rijkdom ineens kwijt kan zijn.

En ook al heeft hij gezien dat niet hij, maar Abram werkelijk gezegend wordt. Want God is met Abram.

In het Koningsdal wordt de menigte opeens opgehouden. Vanuit het zuiden nadert de koning van Sodom. Hij komt Abram, de redder van zijn onderdanen, tegemoet. Maar voordat hij bij Abram is, daalt van de bergen in het oosten nog een koning neer: Melchizedek, de eerbiedwaardige vorst van de stad Salem. Zijn naam betekent: 'mijn Koning is rechtvaardig'. De naam van zijn stad betekent: 'vrede'. Hij is priester van de allerhoogste God, de God van Abram. In zijn handen draagt hij brood en wijn. Deze vorst van de vrede en van de gerechtigheid brengt Abram en zijn vermoeide mannen eten en drinken! Deze koning is anders dan al de anderen die Abram kent. De negen koningen die met elkaar gevochten hebben, wilden alleen maar rijkdom en macht bezitten. Deze koning, de tiende, deelt van zijn rijkdom uit. Melchizedek breidt zijn handen boven Abram uit. Plechtig klinkt in Naam van de Koning der koningen zijn zegen: Gezegend zij Abram voor God, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit. En geloofd zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand overgeleverd heeft. Dan geeft Abram Melchizedek het tiende deel van de hele buit.

Ondertussen is de koning van Sodom dichterbij gekomen. Hij straalt van vreugde dat zoveel van zijn onderdanen en zoveel eigendommen teruggekomen zijn. Maar hij weet dat de overwinnaar recht heeft op de hele buit. Daarom stelt hij voor: Geef mij de mensen en neemt u zelf de goederen. Maar Abram wijst het voorstel af. Nee, zegt hij beslist, ik heb mijn hulp gezocht bij de Heere, de allerhoogste God, Die hemel en aarde bezit. Als ik ook maar een draad of een schoenriem voor mezelf zou nemen, dan zou God mij mogen straffen. Want het mag niet zo zijn dat u later zou zeggen: ik heb Abram rijk gemaakt. Ik wil niets hebben. Vergoed alleen het eten en drinken dat mijn knechten hebben gebruikt. En geef mijn bondgenoten hun deel van de buit.

Terwijl Lot zijn huis in Sodom opzoekt, keert Abram terug naar zijn tent. De Heere heeft Zijn trouw opnieuw aan hen bewezen.

Vragen:

1. De gevolgen van onze keuzes moeten wij zelf dragen, hoe zie je dit bij Lot?
2. Heeft Lot er iets van geleerd, waarom wel of waarom niet?
3. Hoe gaat Abram met deze situatie om?
4. Wat kunnen wij van deze geschiedenis leren?